

Výzva k odmítnutí Istanbulské úmluvy

Otevřený dopis vládě ČR

Na vědomí poslancům a senátorům Parlamentu ČR

Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, vážená vládo,

v nadcházejících dnech byste měli znovu jednat o předložení *Úmluvy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí* (tzv. Istanbulské úmluvy) k ratifikaci Parlamentem ČR. Jsme v tuto chvíli jedna z posledních zemí EU, která doposud úmluvu neratifikovala, přičemž Koruna Česká se přimlouvá za to, aby to tak zůstalo. Vezměte prosím v úvahu několik zásadních aspektů, které mohou negativně ovlivnit nejen veřejné mínění, ale také vývoj dospívající mládeže a zároveň výchovu našich dětí, pokud by k jejímu podpisu (ratifikaci) došlo.

Jsme silně proti omezování práv žen, jak se v Istanbulské úmluvě píše. Jsme jednoznačně proti všem projevům násilí páchaného na ženách a dětech, které se ve světě dějí. V našem civilizovaném státě máme právní nástroje, které umějí potírat násilí páchané nejen na ženách a dětech. Nejsme nějakou barbarskou diktaturou, která má potřebu si něco dokazovat, aby od bohatší části světa dostala další dotace. Myslíme si tedy, že v tomto případě není nutné úmluvu schvalovat. I řada odborníků uvádí (psychologové, právníci, dokonce i samotný ombudsman), že nástroje k potírání násilí páchaného na ženách jsou v naší zemi lepší než ty, které zavádí úmluva. Ostatně, jen velmi těžko si lze představit, jaký skutečný přínos má mít ustanovení dalšího orgánu, jenž spíše než co jiného, vydává jen ideologicky motivované zprávy, jak o tom píšeme níže. Je ostatně zajímavé, že při všem tom ubezpečování, jak nám Istanbulská úmluva pomůže, jsme nikde neviděli žádnou statistiku, která by ukázala, jak se v zemích, které tuto úmluvu ratifikovaly, rapidně snížilo domácí násilí oproti poměrům před ratifikací.

Z toho vyplývá, že žádný skutečný důvod, proč přijímat tuto úmluvu, není, snad pouze kromě dvou, přičemž ani jeden však těm ohroženým skupinám neposlouží. Možná se někdo domnívá, že se prostě musíme přidat k západním zemím, které úmluvu již ratifikovaly, abychom jim dokázali, že už nejsme oním „Východem“. Pak se však nabízí otázka, proč se naše „vyspělost“ má posuzovat právě dle tohoto dokumentu. V této logice bychom mohli argumentovat i tím, že např. v posledních letech se řada států USA rozhodla omezit podmínky pro legální provádění umělých potratů.

Tím druhým důvodem, který by snad někoho mohl vést k domněnku, že je nutné Istanbulskou úmluvu přijmout, je že skutečně uvěřím myšlenkám, které za ní stojí, jež někdy bývají shrnovány pod obecným názvem genderová ideologie. My naopak zásadně nesouhlasíme, aby byl náš právní řád infikován pojmem „gender“. V článku 3 – Definice je pro účely této úmluvy zaveden tento pojem, pod kterým se má rozumět společensky ustavená role, chování, aktivity a atributy, jež daná společnost považuje za náležité pro ženy a muže. Zastánci genderové teorie jsou přesvědčeni, že existuje jakési „mužství“, v jehož podstatě je obsažena nadvláda nad ženami, a analogicky k tomu existuje jakési „ženství“, jehož podstatou je naopak být ovládán. Pomiňme nyní, že tato teorie vykazuje dosti podobné rysy s marxismem, ale zamysleme se nad ní prakticky.

Opravdu se někdo domnívá, že muž, který páchá domácí násilí na ženě, má v danou chvíli racionálně vyargumentováno, že on je ten nadřazený, který má právo ženu bít? Ano, zajisté si lze představit, že někteří muži mají skutečně pokroucené představy, to však bude spíše důsledkem toxických pocitů, která si přinesl ze své původní rodiny, kde ovšem dost často byly nepochybně důsledkem dalších sociálně-patologických jevů, například alkoholismu. Proti tomu ovšem nelze

bojovat rozostřením rozdílu mezi muži a ženami. A jak se potom vypořádat s tím, že dnes, stejně jako v minulosti, kdy podle autorů Istanbulské úmluvy byla společnost zcela jistě ovládána genderovými stereotypy, byly a jsou naopak domácnosti, kde je muž týrán ženou?

Ostatně, už samotná výše uvedená představa o minulosti jako o době, kdy byly ženy vydány mužům na milost a nemilost, je značně pochybná. Má snad někdo pocit, že někdy v minulosti byl ve společnosti pěstován pocit, že je možné ženu beztravně bít? Naopak, i když se takové věci děly, většinou se to setkávalo s veřejným opovržením. Možná si i někteří z Vás vzpomenu, že Vaši rodiče Vás vychovávali s tím, že „holky se nebijí“.

V určitých kruzích bývá zvykem demonstrovat nadřazenost modernosti nad minulostí s odkazem na „temný středověk“. Považujeme za svou povinnost uvést, že právě v tomto středověku byl vytvořen kult opěvované ženy, již její rytíř v naprosté čistotě obdivuje, jíž slouží a jejíž každé přání se musí snažit vyplnit. Mohla by toto snad vyprodukovat kultura pohrdající ženou, které přiřazuje podřadné postavení? A právě i výše uvedená snaha chránit ženy je důsledkem tohoto narrativu. Naopak, byli to právě mnozí zvěstovatelé modernosti (např. Nietzsche), kteří ženami pohrdali.

Dále nesouhlasíme s článkem 8, kde se píše, že strany vydělí přiměřené finanční prostředky a lidské zdroje pro náležité uplatňování integrované politiky, opatření a programů zaměřených na prevenci a potírání veškerých aktů násilí spadajících do působení této úmluvy, a to i těch, jež zajišťují nevládní organizace a občanská společnost. Jsme toho názoru, že není potřeba vynakládat další veřejné prostředky na výše uvedené aktivity a lidské zdroje. Prevencí proti páchanému násilí je vždy správná výchova rodiny, školy a křesťanský postoj, vlastní naší civilizaci. Pokud není prevence dostatečná, musí ji zastoupit státní represe, představována policií a soudy. Zavádění integrované politiky je projevem společenského úpadku, kdy se ke slovu mohou dostat jedinci, kteří nemají dost zkušeností a praxe, aby se mohli v těchto negativních sociologických jevech orientovat a mohli správně vyhodnotit danou situaci.

V článku 12 se uvádí, že strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo stereotypním pojmání rolí žen a mužů. S ohledem na to, co vidíme v zemích na západ od nás (narážíme třeba na neblahé zkušenosti s nechvalně proslulou klinikou Tavistock ve Velké Británii, kde byly vykastrovány a nevratně zmrzačeny tisíce dětí a mladých lidí) se však obáváme, že v důsledku snad původně chválného záměru dojde v posledku k rozmlžení identity muže a ženy. Zejména děti a mladí lidé jsou v době, kdy se dostávají do období puberty, v mnoha případech dosti nejistí ohledně své identity a těla, je tedy velmi nebezpečné ještě více tomuto zmatku napomáhat snahou o bourání jistých tradičních náhledů na to, kdo je muž a kdo je žena. Ostatně, stále více a více se mnozí osoby, které mají v důsledku toho, že jejich problémy, typické pro období dospívání, byly „léčeny“ tranzicí, zničený život.

Ještě se krátce podívejme, jak funguje orgán Grevio, což rozhodně naše obavy nevyvrací. Pokud jsou některé země kritizovány za to, že v nich většina žen přebírá v domácnostech tzv. ženské funkce, pokud u Polska vadí, že rodina je považována za základní buňku společnosti (což si mimochodem myslíme též), pokud je italská vláda (vedená ženou!) kritizována za „náznaky“ možného přeorientování dosavadní politiky (což by nikoho u nové vlády ani nenapadlo), pak musíme konstatovat, že Grevio není nezávislým orgánem, střežícím boj proti násilí na ženách, ale politickým orgánem, který prosazuje ve své podstatě totalitní náhledy na společnost. Jakékoli pravomoci, či dokonce jeho financování, v naší zemi ostře odmítáme, a totéž by měla i naše vláda.

Dále se obáváme, že pokud dojde k podpisu (ratifikaci) Istanbulské úmluvy, nejen že vzniklé umělé útvary založené na preventivních programech potírajících „gender“ (společenský konstrukt) mohou silně narušit přirozený a udržitelný vývoj mladých dívek a chlapců a pokřivit jejich budoucí psychický charakter, ale též nijak nedojde ke zvýšené ochraně práv žen a dětí. Ba právě naopak, může dojít k jejímu snížení. Ostatně, obdobně ve Španělsku, v důsledku činnosti Ministerstva rovnosti a jím připravovaného zákona, který údajně měl zvýšit tresty za sexuální násilí, šla nakonec značná část sexuálních predátorů z věznic domů, neboť se jim retroaktivně snížily výměry trestů.

Neděláme si iluze, že názor nás, českých monarchistů, je pro Vás nějak zásadní. Ale přesto, dovolujeme si věřit, že snad je nám všem společná starost o dědictví našich otců, o tuto zemi a o její obyvatele. O to, za což Vy, jež nás reprezentujete na základě voleb, máte zodpovědnost. Prosíme Vás proto, abyste nehráli žádné hry o voliče, o „vysílání signálů“, o to, abyste se zalíbili některým novinářům či snad zahraničním politikům nebo úředníkům. Ale položte si skutečně otázku, jestli nám Istanbulská úmluva může být k něčemu dobrá. Pokud ne, pokud máte třeba jen stín pochybností o tom, zdali jsou výplody genderové teorie skutečnou realitou, pokud máte v dnešní době obavy o zdravý vývoj našich dětí, pak je třeba Istanbulskou úmluvu definitivně odmítnout.

V Praze 19. 6. 2023

Předsednictvo Koruny České (Monarchistické strany Čech, Moravy a Slezska)

